

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1
ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

An Analysis of Problems and Obstacles to Learning
of Freshmen Year 2016 of Law School
of Yala Rajabhat University

โดย

เอกฉัตร วิทยอภิบาลกุล และคณะ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2559

ชื่อเรื่อง ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 หลักสูตร
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ชื่อผู้วิจัย ผศ.เอกฉัตร วิทยอภิบาลกุล และคณะ
ปีงบประมาณ 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 113 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป 2) แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง 3) แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 4) แบบสอบถามปัญหาและอุปสรรคในการเรียน แบบมาตราของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์มีการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84) 2) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์มีการรับรู้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมอยู่ในระดับสูง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) 3) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) และ 4) ลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Research Title	An Analysis of Problems and Obstacles to Learning of Freshmen Year 2016 of Law School of Yala Rajabhat University
Researcher	Mr. Akachat Vittaya-apibalkul and Other
Fiscal Year	2016

Abstract

The objective of this research was to study problems and obstacles to learning of freshmen year 2016 of law school of Yala Rajabhat University and to study relationship between self-efficacy, achievement motivation and problems and obstacles to learning of freshmen year 2016 of law school of Yala Rajabhat University. The sample in this research consisted of 113 people from simple random sampling. The tools of this research is 1) Questionnaires of general data. 2) Questionnaires of self-efficacy. 3) Questionnaires of achievement motivation. 4) Questionnaires of problems and obstacles to learning. By likert scale. Analytical statistics were percentage, mean, standard deviation, t-test and pearson product mement correlation coefficient. The results were as follows: 1) Freshmen year 2016 of law school have high levels of self-efficacy. (Mean of 3.84) 2) Freshmen year 2016 of law school have high levels of achievement motivation. (Mean of 4.00) 3) Freshmen year 2016 of law school have moderate levels of problems and obstacles to learning. (Mean of 3.23) and 4) the self-efficacy, achievement motivation correlated with problems and obstacles with non-significantly statistical.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทางคณะวิจัยต้องขอขอบพระคุณในความกรุณาจากทาง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ให้งบประมาณและโอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานและเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของ คณะผู้วิจัย

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณบุคคลทุกคนที่อยู่รอบข้าง ที่คอยให้กำลังใจและแรงสนับสนุน รวมถึง ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ทำให้งานวิจัยในครั้งนี้บรรลุเป้าหมายไปด้วยดี

คณะผู้วิจัย

2559

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
เอกสารเกี่ยวกับปัญหาการเรียน	4
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง	6
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	8
ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตรนิติศาสตร์	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	14
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	18
การเก็บรวบรวมข้อมูล	19
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
การวิเคราะห์ข้อมูล	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	29
วัตถุประสงค์การวิจัย	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
สรุปผลการวิจัย	30
อภิปรายผล	32
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	34
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	36
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
ภาคผนวก ข การหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ตารางแสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่มจากประชากรของ Krejcie and Morgan	15
4.1	จำนวนและร้อยละของพนักงานที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร/ผู้ที่อยู่ในการอุปการะ รายได้ แหล่งที่มาของรายได้ที่นำมาเลี้ยงดูครอบครัว และตำแหน่งงานในปัจจุบัน	20
4.2	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง	21
4.3	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	22
4.4	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับปัญหาและอุปสรรคในการเรียน	23
4.5	จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามเพศ	24
4.6	การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามเพศ	24
4.7	จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามผลการเรียนสะสม (GPA)	24
4.8	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามผลการเรียนสะสม (GPA)	25
4.9	จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพของผู้ปกครอง	25
4.10	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพของผู้ปกครอง	26
4.11	จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว	26
4.12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขา นิติศาสตร์ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว	26

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.13	การเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์	27
4.14	การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์	27
4.15	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1	28

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้เปิดการสอนหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต ภาคปกติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นมา โดยมีปณิธานและความมุ่งหมายที่จะผลิตบัณฑิตผู้มีความรู้ความสามารถทางกฎหมายออกไปช่วยเหลือประชาชนและมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลายทั้งทางด้านวิชาชีพทางกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา อัยการ ทนายความ หรือประกอบอาชีพในหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรมหาชน องค์กรเอกชน ซึ่งนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิตจะได้รับความรู้และประสบการณ์จากคณาจารย์ผู้สอน ทั้งจากอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายทั้งจากส่วนกลางและภูมิภาค รวมถึงตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิตนั้น นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์เสริมทักษะซึ่งเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่หลักสูตรได้จัดให้แก่ศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬานิติศาสตร์เกมส์ การแข่งขันตอบปัญหาทางกฎหมายทั้งที่จัดขึ้นในจังหวัดยะลาและต่างจังหวัด การศึกษาดูงานหน่วยงานทางกฎหมายส่วนกลาง และการฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพนิติศาสตร์ นอกจากนี้หลักสูตรยังปลูกฝังให้นักศึกษาได้มีความสำนึกในการเป็นนักกฎหมายที่ดีและมีความประพฤติในกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และมุ่งหวังที่จะให้นักศึกษาทุกคนที่ตั้งใจจะเรียนหลักสูตรนิติศาสตร์ สำเร็จออกไปเป็นนิติศาสตร์บัณฑิตได้อย่างสมภาคภูมิ

ในปีการศึกษา 2559 ที่ผ่านมา หลักสูตรนิติศาสตร์ได้มีการรับนักศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 160 คน โดยภาคเรียนที่ผ่านมามีนักศึกษาจำนวนหนึ่งได้ลาออกจากหลักสูตรนิติศาสตร์ เพื่อที่จะแสวงหาปัญหาและอุปสรรค รวมถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะผู้วิจัยจึงมุ่งประสงค์ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ใช้ชีวิตและสามารถปรับตัวในรั้วมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อม เพื่อนร่วมชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอน และคณาจารย์ ซึ่งประเด็นดังกล่าวข้างต้นอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษาทั้งสิ้น

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อจะได้เป็นข้อมูลสำหรับนำมาวิเคราะห์ปัญหา แก้ไขปรับปรุงและเป็นแนวทางในการพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

คณาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ทราบปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาตัวผู้เรียนได้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 160 คน โดยใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 303) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ที่ได้จัดทำตารางระบุจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่มเมื่อทราบจำนวนประชากร ตั้งแต่ 10 คนไปจนถึง 1 แสนคน ซึ่งเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ว่ามากเพียงพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากร และได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จำนวน 113 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ
  - 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ เกรดเฉลี่ยโรงเรียนเก่า สถานภาพครอบครัว และรายได้ของครอบครัว
  - 1.2 การรับรู้ความสามารถของตนเอง
  - 1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. ตัวแปรตาม
ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

นียมศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปี การศึกษา 2559

2. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน หมายถึง สิ่งกีดขวางการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความคับข้องใจ และเป็นสิ่งขัดขวางต่อการเรียน เช่น เรียนไม่ทัน เรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่รู้เรื่อง จดข้อมูลไม่ทัน เนื้อหายาก ไม่มีสมาธิในการเรียน และคร่อมอบหมายงานที่มากจนเกินไป

3. การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การประเมินความสามารถของตนเอง เพื่อใช้ประกอบ ในการตัดสินใจในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ

4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมี ประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ด้วยความเพียร พยายาม มุ่งมั่นและตั้งใจ

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการศึกษาครั้งนี้ เรื่องการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา คณะผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนเอกสารงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับปัญหาการเรียน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง
3. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4. ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับปัญหาการเรียน

ความหมายของปัญหาการเรียน

กรรณิการ์ พินศิริกุล (2541: 3) กล่าวว่า ปัญหาการเรียน หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา บรรยากาศในชั้นเรียน ลักษณะนิสัยในการเรียน การใช้เวลาในการเรียน เครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียนการสอนของครู

อุทัย ออกมา (2542: 2) กล่าวว่า ปัญหาการเรียน หมายถึง ความขัดข้องทางการเรียน ทำให้เกิดปัญหาในการเรียน ได้แก่ สมาธิสั้น และร่างกายไม่มีความพร้อมต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ

สุวภัทร แก้วกล้า (2554: 11) กล่าวว่า ปัญหาการเรียน หมายถึง อุปสรรค ข้อบกพร่องในการเรียน ซึ่งทำให้ผลการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด ปัญหาการเรียนอาจจะมีมาจากสภาพแวดล้อม เนื้อหาวิชา สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน และตัวของนักเรียน

กล่าวโดยสรุป ปัญหาการเรียน หมายถึง อุปสรรคที่ขัดขวาง ทำให้กระบวนการเรียนรู้และรับรู้ของบุคคลมีประสิทธิภาพต่ำลง ไม่ว่าจะเกิดเป็นปัญหาด้านตัวบุคคล และสภาพแวดล้อม

สาเหตุของปัญหาการเรียน

จันทิตตา พุกษานานนท์ (2552 อ้างถึงในสุวภัทร แก้วกล้า, 2554: 11 – 14) กล่าวว่า ปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นกับเด็กนั้นมาจากหลายปัจจัย ทั้งจากตัวเด็กเอง และสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นผลมาจากหลายปัจจัยผสมผสานกัน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการเรียนที่เกิดจากตัวเด็ก กล่าวคือ เป็นปัญหาที่เกิดจากความผิดปกติทางเขาวนปัญญา ประสาทการรับรู้ที่ผิดปกติ การป่วยเรื้อรัง ภาวะทางอารมณ์ผิดปกติ การเรียนรู้ช้า (Learning Disability หรือ LD) สมาธิสั้น และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งเหล่านี้เป็นตัวขัดขวางการเรียนรู้ ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ช้าลง

2. ปัญหาการเรียนที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ปัญหาครอบครัวและสังคม ปัญหาที่โรงเรียน ซึ่งเหล่านี้ส่งผลต่อตัวเด็กในการรับรู้และตอบสนอง ส่งผลให้เกิดความรู้สึกที่ไม่อยากมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม นำไปสู่ปัญหาทางการเรียน

Lindren (1976) กล่าวว่า การเรียนรู้ของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ตัวผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้ และสภาพการณ์ในการเรียนรู้ ถ้าองค์ประกอบใดไม่สมบูรณ์ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียน ดังนี้

1. ตัวผู้เรียน (The Learner) กล่าวคือ ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการเรียนรู้ แม้จะจัดการเรียนรู้ได้ดีเพียงใดก็ตาม ถ้าไม่มีผู้เรียนก็จะไม่มีการเรียนรู้เกิดขึ้น ผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านต่างๆ ของผู้เรียน เช่น ความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านเพศ ความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านสติปัญญา ความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านอารมณ์ ความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านสังคม และความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (อุมพร ตรังคมบัติ, 2543 อ้างถึงใน นรินทร์ จุลทรัพย์ และจรัส อติวิทยากรณ์, 2550: 11 – 14) ได้แก่

1.1 ความพร้อมของร่างกาย กล่าวคือ ร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง อารมณ์สดชื่น จะส่งผลให้เด็กมีความจำดี เรียนรู้ได้เร็ว และคิดวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ได้อย่างลึกซึ้งกว่าเด็กที่เจ็บป่วยบ่อย หรือเด็กที่มีสภาพร่างกายไม่พร้อม มีความบกพร่อง มีอาการเจ็บป่วยต่างๆ เป็นต้น

1.2 ความพร้อมของสมอง กล่าวคือ สมองเป็นตัวสั่งการการทำงานต่างๆ ของร่างกาย ดังนั้นหากสมองมีความบกพร่องก็จะส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วย ได้แก่ ภาวะที่สมองตั้งสมาธิไม่ดี ภาวะบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ เช่น สมองรับรู้ข้อมูลที่เข้าไปได้แต่แปลข้อมูลสับสน หรือคิดอะไรได้ช้าเพราะสมองเรียกข้อมูลที่เก็บสะสมไว้ออกมาได้ช้า เป็นต้น

1.3 ความพร้อมทางอารมณ์ กล่าวคือ สภาพจิตใจและอารมณ์มีผลต่อการเรียนรู้ เด็กที่อารมณ์ดีมีความสุข ไม่มีความกังวลใจก็จะเรียนรู้ได้ดี เพราะอารมณ์ดีจะทำให้เด็กมีสมาธิแน่วแน่ มีความจำดี และสมองแจ่มใส พอที่จะวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ได้ลึกซึ้งและทะลุปรุโปร่ง ปัญหาทางอารมณ์ที่รุนแรงสามารถทำให้เด็กที่เคยเรียนได้ดีกลับสอบตกได้ ปัญหาทางจิตของเด็กอาจแสดงออกมาในรูปของปัญหา พฤติกรรมที่รบกวนการเรียนรู้อย่างเช่น เกเร หนีโรงเรียน นิ่งเหมอลอย เป็นต้น

2. กระบวนการเรียนรู้ (The Learning Process) กล่าวคือ การกระทำต่างๆ ของผู้เรียนในขณะที่กำลังเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ นั้น ไม่ว่าจะโดยการสัมผัส การรับรู้ การซักถาม การคิดหาเหตุผล หรือการทดลอง ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนมาจากทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก ดังนี้

2.1 ปัญหาสมาธิบกพร่อง กล่าวคือ เป็นปัญหาที่พบบ่อยที่สุด โดยจะเห็นได้ชัดในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากเนื้อหาที่เรียนยากขึ้น และเนื้อหามากขึ้น

2.2 ปัญหาความจำ กล่าวคือ ความจำไม่ดีมักกลายเป็นปัญหาสำคัญตั้งแต่เริ่มต้นของการเรียน ซึ่งปัญหาการจำส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนไม่สามารถเรียกข้อมูลที่เก็บไว้ออกมาได้เร็วพอ ผู้เรียนไม่สามารถจำรายละเอียดได้ทั้งหมด โดยปัญหาดังกล่าวจะแสดงออกมาในรูปของการนึกคำพูดไม่ออก ทำให้เกิดปัญหาการอ่าน พูด อีกทั้งเกิดจากผู้เรียนไม่มีกลยุทธ์การช่วยจำ การขาดสมาธิที่เกิดจากการไม่สนใจเรียน และปัญหาผู้เรียนไม่เข้าใจแนวคิดหรือความคิดรวบยอดในสิ่งที่เรียน เป็นต้น

2.3 ความบกพร่องในกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ทั้งสมาธิและความจำจะส่งผลให้เด็กมีความพร้อมในกระบวนการคิดขั้นสูง เพราะเมื่อผู้เรียนโตขึ้นจะต้องอาศัยความสามารถในการคิดระดับสูงที่เรียกว่า “Higher Conceptual Function” แต่ผู้เรียนหลายคนขาดความสามารถเหล่านี้ ได้แก่ การคิด

เกี่ยวกับนามธรรมและสัญลักษณ์ การเข้าใจในกฎเกณฑ์ต่างๆ การจัดแบ่งหมวดหมู่ การสรุปความคิดหรือการสร้างความคิดรวบยอด และการเข้าใจประเด็นสำคัญ ซึ่งเหล่านี้ส่งผลต่อกาเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งสิ้น

3. สถานการณ์ในการเรียนรู้ (The Learning Situation) กล่าวคือ สถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนในขณะที่กำลังเรียน เช่น ความเหนื่อยล้า ความหิว ความวิตกกังวล ความหวาดกลัวความร้อนหนาวของอากาศ ความมืด ความสว่างจ้า เป็นต้น สถานการณ์เหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรง แต่มีผลกระทบต่อผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ เพราะทำให้เกิดสมาธิ ความพร้อมและความตั้งใจในการเรียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียน

ประภัสสร วงษ์ศรี (2541) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนี้

1. ผู้สอน กล่าวคือ ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อำนวยความสะดวกและเป็นแหล่งความรู้ในการจัดการเรียนการสอน ค้นคว้าหาสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับผู้เรียน อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนใจให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ คุณภาพของการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อผู้เรียน มีคุณธรรมและมีความยุติธรรม การตั้งใจและการกระตุ้นเสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือและสามารถแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนได้ ส่งเสริมบรรยากาศในการสอนและสิ่งแวดล้อม

2. ผู้เรียน กล่าวคือ พันธุกรรม เซอวน์ปัญญา ความถนัด เป็นความรู้พื้นฐานหรือความรู้เดิม อารมณ์เป็นแรงจูงใจ ความสนใจ ทัศนคติและนิสัยในการเรียน ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน วัฒนธรรม ทัศนคติต่อสถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการปรับตัวและบุคลิกภาพอื่นๆ

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ณัชชามน แสงสุข (2550: 11) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความคิดหรือความรู้สึกที่บุคคลประเมินว่าตนเองมีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมบางอย่างให้ประสบความสำเร็จได้หรือไม่ และตนเองมีความสามารถอยู่ในระดับใด อันจะส่งผลถึงการตัดสินใจเลือกที่จะทำหรือเลือกที่จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น

Bandura (1986: 391) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่จะสามารถจัดการและดำเนินการกระทำพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ การรับรู้ความสามารถของตนเองนี้มีได้ขึ้นอยู่กับทักษะที่บุคคลมีอยู่ในขณะนั้นเท่านั้น หากแต่ยังขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของบุคคลว่าเขาสามารถทำอะไรได้ด้วยทักษะที่เขามีอยู่

Baldwin (1998 อ้างถึงใน สุพรรณณี คำนันท์, 2552: 58) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถในการกระทำพฤติกรรมเฉพาะอย่าง เป็นความสามารถในการตัดสินใจหรือจัดการกับพฤติกรรมเกี่ยวกับความพยายาม ความอดทน ซึ่งความเชื่อนี้จะส่งผลในระยะยาว

จากความหมายข้างต้น พอสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การประเมินความสามารถของตนเอง เพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบที่ส่งเสริมให้บุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Bandura (1986: 399 – 400 อ้างถึงในณัชชามน แสงสุข, 2550: 14 – 16) กล่าวถึง องค์ประกอบที่ส่งเสริมให้บุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้นประกอบด้วย 4 วิธี ดังนี้

1. การประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำ (Performance Accomplishment) การกระทำกิจกรรมด้วยตนเองหรือการมีส่วนร่วมในการกระทำจนเกิดความสำเร็จ ส่งผลให้บุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงขึ้น เชื่อว่าตนสามารถกระทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จอีกด้วย หากได้กระทำกิจกรรมที่มีลักษณะเหมือนกันจะมีผลต่อการรับรู้ความสามารถของบุคคลมากที่สุด เนื่องจากเป็นประสบการณ์ตรง ในทางตรงกันข้าม เมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์ที่ล้มเหลวจะทำให้การรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำลง

วิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง บุคคลสามารถรับรู้หรือเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ได้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์จริง ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม และได้สัมผัสด้วยตนเองจากประสาทสัมผัสทั้งห้า จากการศึกษาพบว่ามนุษย์สามารถรับรู้จากเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ดังนั้นในการที่จะพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองจึงจำเป็นที่จะต้องฝึกให้บุคคลมีทักษะเพียงพอที่จะประสบความสำเร็จได้ พร้อมทั้งทำให้บุคคลรู้ว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำได้ บุคคลที่รับรู้ว่าจะมีความสามารถจะพยายามทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

2. การได้เห็นตัวแบบ (Vicarious Experience) การสังเกตเห็นตัวแบบ (Model) แสดงพฤติกรรมแล้วประสบความสำเร็จ ทำให้บุคคลคล้อยตามว่าตนก็น่าจะทำได้ถ้าตั้งใจและพยายาม วิธีการนี้เป็นประสบการณ์ทางอ้อม ขึ้นอยู่กับการเปรียบเทียบทางสังคม มีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองผ่านตัวแบบ มี 2 ประเภท ดังนี้ (Bandura, 1977: 80)

2.1 ตัวแบบที่มีชีวิต (Live Modeling) คือ ตัวแบบที่บุคคลได้มีโอกาสสังเกตและมีปฏิสัมพันธ์โดยตรง

2.2 ตัวแบบสัญลักษณ์ (Symbolic Modeling) คือ ตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือต่างๆ เป็นต้น

3. การพูดชักจูง (Verbal Persuasion) เป็นการแนะนำ อธิบาย ชักชวน หรือใช้คำพูดชื่นชมผู้อื่นว่ามีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ โดยเฉพาะพฤติกรรมที่บุคคลนั้นรู้สึกยุ่งยากที่จะตัดสินใจความสามารถของตนเอง การใช้วิธีนี้ได้ผลมากขึ้นเมื่อเรื่องที่เป็นไปได้ ทำให้ผู้ถูกชักจูงมีความพยายามในการกระทำกิจกรรมนั้นๆ มากขึ้น และต้องสอดคล้องกับความเป็นจริง มิฉะนั้นจะเป็นการทำลายความรู้สึกของผู้ถูกชักจูงเมื่อทำไม่สำเร็จ ทำให้บุคคลล้มเลิกการกระทำเมื่อพบกับอุปสรรค

4. การกระตุ้นทางอารมณ์ (Emotional Arousal) บุคคลรับรู้ความสามารถของตนเองจากภาวะกระตุ้นเร้าทางอารมณ์ และจากอาการแสดงทางกาย ความรู้สึกในทางบวก เช่น ความตื่นเต้น จะส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเอง ส่วนความรู้สึกในทางลบ เช่น ความกลัว หรือความวิตกกังวล เป็นต้น ทำให้การรับรู้ความสามารถของตนเองลดลง หากบุคคลรับรู้ว่าจะมีความวิตกกังวลสูง จะขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และมักจะตัดสินใจหลีกเลี่ยงการกระทำพฤติกรรมนั้นหรือสถานการณ์นั้น บุคคลจะคาดหวังความสำเร็จเมื่อไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ที่ถูกกระตุ้นด้วยสิ่งที่ไม่พึงพอใจ การส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยการสนับสนุนให้คุ้นเคยกับสถานการณ์นั้นๆ มากขึ้นทีละน้อยๆ การตอบสนอง

ทางกาย การลดความรู้สึกโดยใช้สัญลักษณ์ นอกจากนั้น ยังอาจฝึกฝนให้บุคคลกระตุ้นเร้าอารมณ์ที่คาดว่าจะเกิด ให้ความมั่นใจว่านั่นเป็นปฏิกิริยาตอบสนองที่เป็นปกติ และแนะนำว่าอาจเป็นปัจจัยด้านบวกในการกระทำ (Bandura, 1977: 82)

ผลของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Bandura (1986: 393 – 395) ได้กล่าวถึง ผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งจะเกี่ยวข้องในประเด็นต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการเลือก (Choice Behavior) กล่าวคือ บุคคลจะประเมินความสามารถของตนเองก่อนการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมใดๆ ซึ่งบุคคลจะเลือกทำกิจกรรมที่เขาแน่ใจว่าเขามีความสามารถที่จะทำสิ่งนั้นได้ประสบผลสำเร็จ บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะเลือกทำกิจกรรมที่มีความท้าทาย มีแรงจูงใจสูง

2. การใช้ความพยายามและความมุ่งมั่นในการทำงาน (Effort Expenditure and Persistence) กล่าวคือ บุคคลจะสามารถประเมินได้ว่าเขาต้องใช้ความสามารถ ความพยายาม ความมานะมากน้อยเท่าไร โดยประเมินจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะสามารถเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นในการทำสิ่งต่างๆ มากกว่าบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ

3. แบบแผนของความคิดและการตอบสนองทางอารมณ์ (Thought Patterns and Emotion Reaction) กล่าวคือ การรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดและปฏิกิริยาการตอบสนองทั้งทางพฤติกรรมและทางอารมณ์ บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะมีรูปแบบการคิดและการตอบสนองทางอารมณ์ที่เหมาะสม มีความสุข มีความกระตือรือร้น ใฝ่ใจ มุ่งมั่น มีความพยายาม ตรงกันข้ามกับบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ จะไม่มีความสุข หวาดหวั่น ไม่มั่นใจ มีความเครียด เป็นต้น

4. เป็นสิ่งกำกับผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำพฤติกรรมมากกว่าเป็นสิ่งทำนายพฤติกรรม (Humans a Producer rather than Simply Foretellers of Behavior) กล่าวคือ บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะมีความพยายามในการกระทำพฤติกรรมและจะยอมรับผลต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง จะเลือกกระทำในสิ่งท้าทายและจะทำอย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สูรางค์ โค้วตระกูล (2548: 172) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบผลสำเร็จตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะรางวัล แต่จะทำงานตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

เดิมศักดิ์ คทวณิช (2546: 153) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ไม่ว่างงานนั้นจะมีความยากลำบากหรือประสบปัญหาอุปสรรคมากน้อยเพียงใดก็ตาม

กฤษฎา สารทอง (2557: 59 – 60) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการของบุคคลที่อาศัยแรงจูงใจภายในจิตใจ ที่จะกระทำให้สำเร็จโดยมีความต้องการทำงานให้เต็มที่และเป็นงานที่ท้าทายความสามารถ กล่าวคือความยากลำบาก ทำงานนั้นให้สำเร็จโดยการเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ถ้าผลงานสูงกว่าเกณฑ์หรือเท่าเกณฑ์มาตรฐานถือได้ว่าประสบความสำเร็จตามความคิดของบุคคลนั้นๆ

McClelland (1969 อ้างถึงใน กฤษฎา สารทอง, 2557: 58) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จถือว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญของมนุษย์และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของตนเอง

Atkinson (1966 อ้างถึงใน กฤษฎา สารทอง, 2557: 58) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่า การกระทำของตนต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเองหรือบุคคลอื่น โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานอื่นที่ดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจ เมื่อกระทำจนสำเร็จหรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จ

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะกระทำให้สำเร็จต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ด้วยความเพียร พยายาม มุ่งมั่นและตั้งใจ

คุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

McClelland (1969 อ้างถึงใน กฤษฎา สารทอง, 2557: 62) ได้กล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Eysenck (1972 อ้างถึงใน กฤษฎา สารทอง, 2557: 62) ที่จัดบุคลิกภาพ โดยกำหนดคุณลักษณะของบุคลิกภาพของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความมีเอกลักษณ์ หมายถึง ความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใส่ใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ๆ ชอบความอิสระในการแสดงออกทางความคิดและการทำงาน ไม่ชอบใช้ทฤษฎีซ้ำๆ
2. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงานของตนเองอย่างมาก มีความกล้าที่รับผิดชอบในผลงานของตนเองและพร้อมที่จะปรับปรุงงานของตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอและมีความพึงพอใจในตนเองเมื่องานสำเร็จ
3. ด้านความทะเยอทะยาน หมายถึง นิัยที่มีความต้องการจะประสบความสำเร็จ โดยตั้งความหวังไว้สูง เพื่อให้ความเป็นอยู่และฐานะของตนเองดีกว่าคนอื่น อยากให้ผลงานของตนเองเป็นที่รู้จัก และต้องการชัยชนะเมื่อมีการแข่งขันเสมอ
4. ด้านความกระตือรือร้น หมายถึง มีความตั้งใจจริงและเอาใจใส่กับงานที่ทำ โดยทำงานที่ได้รับมอบหมายทันทีไม่ผัดวันประกันพรุ่ง อดทนต่ออุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาและทำงานให้สำเร็จลุล่วงในเวลาอันสั้น
5. ด้านการรู้จักวางแผนงาน หมายถึง การเป็นคนที่มีแบบแผนในการทำงาน ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง โดยจะตั้งเป้าหมายเอาไว้ มองการณ์ไกล มีความละเอียดและรอบคอบทุกครั้งก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไร เลือกเพื่อนร่วมงานจากความสามารถเป็นอันดับแรก และทำงานด้วยความประณีต มีระเบียบ
6. ด้านความกล้าเสี่ยง หมายถึง มีลักษณะเป็นคนที่มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว กล้าได้กล้าเสีย มุ่งมั่นที่จะทำงานให้เกิดความสำเร็จ โดยไม่เชื่อเรื่องสิ่งมหัศจรรย์หรือโชคกลาง

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

McClelland (1969 อ้างถึงใน กฤษฎา สารทอง, 2557: 63 – 66) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจพื้นฐานของบุคคลไว้ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) คือ ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับเกณฑ์มาตรฐานอันดีเลิศ จะมีความรู้สึกเป็นทุกข์ กังวล ไม่สบายใจเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลวหรืออุปสรรค

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) คือ ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบของคนอื่น ต้องการมีเกียรติยศชื่อเสียงในสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) คือ ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่นในสังคม ผู้ที่มีความจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

ซึ่ง McClelland ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ต้องมีคุณลักษณะ 6 ประการ ดังนี้

1. ขยันขันแข็ง (Energetic) หรือชอบทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ที่จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ ผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไม่จำเป็นต้องเป็นคนขยัน แต่จะมีความมานะพากเพียร มีความท้าทายในการทำสิ่งที่ยาก งานที่ไม่ซ้ำใคร สามารถค้นหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

2. ต้องการทราบแน่ชัดถึงผลการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of Result of Decision) โดยไม่ใช่เพียงการคาดคะเน นอกจากนี้ผู้ที่ต้องการความสัมฤทธิ์สูง ยังพยายามที่จะทำตัวให้ดีกว่าเดิมอีก เพื่อทราบผลการกระทำของตัวเองว่า เป็นอย่างไรและจะพยายามปรับปรุงด้านพฤติกรรม

3. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk-Taking) เป็นการใช้ความสามารถ และการตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยว ไม่ลังเล มีความมุ่งมั่น ตั้งใจในความสามารถของตนเอง

4. มีการทำนายหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักเป็นบุคคลที่มีแผนระยะยาว เพราะจะเล็งเห็นผลคาดการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์ต่ำ

5. มีทักษะในการจัดการระบบงาน (Organizational Skills) เป็นสิ่งที่ควรมี แต่ยังไม่มีความชำนาญ คำนวณมาสนับสนุน

6. รับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจในตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่อง มีความต้องการเสรีภาพในการคิดและการกระทำ ไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการ

Murray (1983 อ้างถึงใน เดือนเพ็ญ กลกิจ, 2552: 29) ได้รวบรวมแนวคิดมาจาก Freund and McDougll ซึ่ง Murray กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความต้องการความสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ โดยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสรีรวิทยา ความคิดและบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย บุคคลที่พยายามทำงานให้ประสบความสำเร็จอยู่เสมอ มักจะทำงานได้รวดเร็วและสำเร็จลุล่วงได้ก่อนคนอื่น ๆ ความต้องการความสำเร็จนี้ เป็นสาเหตุให้บุคคลพยายามฟันฝ่าอุปสรรค ซึ่งไม่เพียงแต่ต้องการให้เกิดมาตรฐานอันดีเลิศเท่านั้น แต่ต้องการความสำเร็จที่เหนือกว่าบุคคลอื่นๆ ด้วย

Atkinson (1991 อ้างถึงใน จิระพรรณ คณาสวัสดิ์, 2546: 52) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ความคาดหวัง (Expectation) หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตนเอง คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะคาดหวังล่วงหน้าถึงความสำเร็จในงานที่ตนเองกระทำ
2. สิ่งล่อใจ (Incentive) หมายถึง ความพึงพอใจที่ได้รับจากสิ่งที่ทำ เช่น งานที่ตนเองสนใจ งานที่ตนเองถนัด มีผลตอบแทนสูง ถ้ามีสิ่งล่อใจเป็นที่พอใจของบุคคลก็จะทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงด้วย
3. ความอยากรู้อยากเห็น (Epistemic Curiosity) หมายถึง ความพึงพอใจในการกระทำการใดที่หวังเพียงความพอใจกับการกระทำนั้น โดยไม่คำนึงถึงความสำเร็จและกลัวความล้มเหลว

จากทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นการกระทำของบุคคลซึ่งมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จโดยต้องมีความคิดและความคาดหวังในสิ่งที่ทำและผลที่ทำ โดยมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ในการลงมือทำอย่างเต็มความสามารถ

จากการทบทวนเอกสาร คณะผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา โดยมุ่งเน้นศึกษาปัญหาและอุปสรรคระดับบุคคลที่ส่งผลต่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักศึกษา ซึ่งได้เลือกศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านการรับรู้ความสามารถของบุคคล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งส่งผลกับปัญหาทางการเรียนของนักศึกษา เพื่อนำไปสู่การหาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน เสริมสร้างการรับรู้ในความสามารถและสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม เพื่อให้ นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ที่มีพื้นฐานทางการเรียนที่ค่อนข้างยากและมีเนื้อหาที่มากเกิดการรับรู้ความสามารถและเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตรนิติศาสตร์

ความเป็นมาของหลักสูตร

พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะและมีความแตกต่างไปจากพื้นที่อื่นๆ โดยเฉพาะความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในส่วนของกฎหมายครอบครัวและมรดกของประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งมีการบัญญัติให้บังคับใช้เฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้น โดยแยกออกจากการบังคับใช้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตลอดจนรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในคาบสมุทรมลายู ดังนั้น ในการพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต (น.บ.) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จึงได้คำนึงถึงความเป็นอัตลักษณ์ตลอดจนความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ จึงได้มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการกฎหมายครอบครัวอิสลามและกฎหมายมรดกอิสลามเข้ามาเสริมและเพิ่มเติม เพื่อที่จะสร้างนักกฎหมายที่มีความรู้คู่คุณธรรมและเป็นไปตามความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนสามารถนำความรู้จากการศึกษามารับใช้พื้นที่ได้อย่างถูกต้องและก่อให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นในสังคม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีควมจำเป็นที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนในวิชาการกฎหมาย เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบและข้อเรียกร้องจากประชาชนในพื้นที่ การตระหนักถึงความสำคัญของวิชาชีพทางนิติศาสตร์ซึ่งมีบทบาทสำคัญในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ขณะนี้ทำให้หลักสูตรนิติศาสตร์จึงถือกำเนิดขึ้น

ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยการสนับสนุนและผลักดันของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในขณะนั้น และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ โยธาทิพย์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในขณะนั้น ทำให้ในปีการศึกษา 2555 หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้เปิดการเรียนการสอนขึ้นครั้งแรกและถือเป็นหลักสูตรนิติศาสตร์แห่งแรกในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาวิชาการ เมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2554 ผ่านการอนุมัติหลักสูตรโดยสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2554 และผ่านการรับรองหลักสูตรโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 ภายหลังจากที่ได้รับการอนุมัติให้เปิดหลักสูตรในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา 2555 แล้ว หลักสูตรนิติศาสตร์ได้เปิดการสอนให้แก่นักศึกษาภาคปกติและภาค กศ.บป. โดยในขณะนี้ มีจำนวนนักศึกษาภาคปกติ ตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ จนถึงชั้นปีที่ ๔ ทั้งสิ้นประมาณ 30 คน และมีจำนวนนักศึกษาภาค กศ.บป. ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีที่ 3 ทั้งสิ้นประมาณ 70 คน

ในการจัดการเรียนการสอนนั้น หลักสูตรนิติศาสตร์ได้จัดให้มีการสอนโดยอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์พิเศษจากทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในวิชาการและวิชาชีพทางนิติศาสตร์ ตลอดจนจัดให้มีการบรรยายพิเศษโดยวิทยากร ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญทางนิติศาสตร์ ถือเป็น การสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้แก่ศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อร่วมกันสร้างนักกฎหมายที่มีคุณภาพมีคุณธรรมออกสู่สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรนิติศาสตร์ มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม มีแนวทางในการพัฒนาความรู้ทางกฎหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพให้แก่ตนเอง เพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นที่มีความต้องการศึกษาวิชากฎหมาย ตลอดจนพัฒนาบุคลากรที่อยู่ในวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มเติมขึ้น และสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อให้สอดคล้องกับปณิธานที่กล่าวไว้ว่า “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา”

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อผลิตบัณฑิตในสาขานิติศาสตร์ให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพ ตระหนักถึงการนำกฎหมายไปใช้ในการสร้างความเป็นธรรมและสร้างความถูกต้องให้แก่สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมกันแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สามารถเป็นแหล่งพึ่งพิงทางวิชาการให้แก่สังคมได้อย่างถูกต้อง มีส่วนร่วมในการสร้างบุคลากรเพื่อเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาสังคม และให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายในการให้คำปรึกษาแก่สังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จันทรา อู่เอ็ง (2558) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ พื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา การปรับตัวจากการเรียนการสอนที่ต่างจากเดิม นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ไม่กระตือรือร้นในการเรียน และการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ผู้สอน

Lily (1991 อ้างใน กรรณิการ์ จิตบรรเทา, 2539 อ้างถึงใน สุพรรณณี คำนันท์, 2552: 70) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความสามารถทางการเรียนของนักศึกษากฎหมาย ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถด้านการเรียน ความถนัดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางการเรียน นอกจากนี้ตัวแปรทางด้าน Demographic เช่น สปีผิว และวิชาเอกมีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง และมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียน

Magaret (1995 อ้างในกรรณิการ์ จิตบรรเทา, 2539 อ้างถึงใน สุพรรณณี คำนันท์, 2552: 70) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนเกรด 3 และเกรด 6 จำนวน 120 คน ของชนกลุ่มน้อยในเขตชนบทของรัฐนิวเจอร์ซีย์ เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองและแบบทดสอบ พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จักรินทร์ พริ้งทองฟู (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ทัศนคติ อายุ รายได้ต่อเดือนมีผลต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวภัทร แก้วกล้า (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศร์ฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิสัยการเรียน การเอาใจใส่การเรียนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนและเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 160 คน โดยใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 303) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ที่ได้จัดทำตารางระบุจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่มเมื่อทราบจำนวนประชากร ตั้งแต่ 10 คนไปจนถึง 1 แสนคน ซึ่งเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ว่ามากเพียงพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากร และได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จำนวน 113 คน

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่มจากประชากรของ Krejcie and Morgan

จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
10	10	150	108	460	210	2200	327
15	14	160	113	480	214	2400	331
20	19	170	118	500	217	2600	335
25	24	180	123	550	226	2800	338
30	28	190	127	600	234	3000	341
35	32	200	132	650	242	3500	346
40	36	210	136	700	248	4000	351
45	40	220	140	750	254	4500	354
50	44	230	144	800	260	5000	357
55	48	240	148	850	265	6000	361
60	52	250	152	900	269	7000	364
65	56	260	155	950	274	8000	367
70	59	270	159	1000	278	9000	368
75	63	280	162	1100	285	10000	370
80	66	290	165	1200	291	15000	375
85	70	300	169	1300	297	20000	377
90	73	320	175	1400	302	30000	379
95	76	340	181	1500	306	40000	380
100	80	360	186	1600	310	50000	381
110	86	380	191	1700	313	75000	382
120	92	400	196	1800	317	10000	384
130	97	420	201	1900	320		
140	103	440	205	2000	322		

ที่มา: Krejcie and Morgan (1970 อ้างใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 303)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ เกรดเฉลี่ยโรงเรียนเก่า สถานภาพครอบครัว และรายได้ของครอบครัว เป็นข้อคำถามลักษณะตรวจสอบคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยคณะผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามของ วิลาวณิชย์ ดาราฉาย (2554) ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของผู้เรียนว่ามีความสามารถในการเรียน และมั่นใจว่าจะกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้หรือไม่ ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบ มั่นใจมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

ตอบ มั่นใจมาก ให้ 4 คะแนน

ตอบ มั่นใจปานกลาง ให้ 3 คะแนน

ตอบ มั่นใจน้อย ให้ 2 คะแนน

ตอบ มั่นใจน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนน

คณะผู้วิจัยแบ่งช่วงระดับคะแนน โดยใช้ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (5 - 1) / 3 \\ &= 1.33\end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์ระดับการรับรู้ของนักศึกษา (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538: 9) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	มีการรับรู้ความสามารถฯ ระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	มีการรับรู้ความสามารถฯ ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	มีการรับรู้ความสามารถฯ ระดับต่ำ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คณะผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามของ มยุณา พรหมสิทธิ์ (2550) ศึกษาบริบทของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

คณะผู้วิจัยแบ่งช่วงระดับคะแนน โดยใช้ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (5 - 1) / 3 \\ &= 1.33\end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์ระดับการรับรู้ของนักศึกษา (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538: 9) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับต่ำ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียน โดยคณะผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามของ สุวภัทร แก้วกล้า (2554) และปรับให้สอดคล้องกับบริบทของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

คณะผู้วิจัยแบ่งช่วงระดับคะแนน โดยใช้ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (5 - 1) / 3 \\ &= 1.33\end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์ระดับการรับรู้ของนักศึกษา (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538: 9) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 500	หมายถึง	ผู้เรียนมีปัญหาและอุปสรรคการเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	ผู้เรียนมีปัญหาและอุปสรรคการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	ผู้เรียนมีปัญหาและอุปสรรคเรียนน้อย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัญหาและอุปสรรคในการเรียน มีลำดับขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางการสร้างข้อคำถาม

2. รวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสร้างเป็นข้อคำถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เป็นข้อคำถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัญหาและอุปสรรคในการเรียน แบบมาตราของลิเคิร์ต (Likert Scale)

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา ซึ่งมีหลักเกณฑ์ คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 หมายถึง มีความความเที่ยงตรงใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 หมายถึง ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามในการศึกษาคั้งนี้ คือ 0.66 – 1.00 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง สามารถนำไปใช้ได้ โดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย อาจารย์กรัณตริกข์ วิทยอภิบาลกุล อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อาจารย์จันจลี ถนอมลิขิตวงศ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และนายเข้มมนที ศรีสุขล้อม หัวหน้างานพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตขนอม

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Coefficient Alpha) เพื่อดูความสอดคล้องภายในของแต่ละคำถาม โดยแบบสอบถามที่ได้จะมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.59 ลงมา หมายถึง ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับต่ำ

ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.60 – 0.77 หมายถึง ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.78 ขึ้นไป หมายถึง ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

จากการทดสอบความเชื่อมั่นในครั้งนี้ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้	
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9415
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9611
ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8839

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. คณะผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้และแปลผลข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจและลงรหัสในแบบสอบถามทุกข้อ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติ t-test สถิตีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 การศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของพนักงานที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร/ผู้ที่อยู่ในการอุปการะ รายได้ แหล่งที่มาของรายได้ ที่นำมาเลี้ยงดูครอบครัว และตำแหน่งงานในปัจจุบัน

(n = 113)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	18	15.9
หญิง	95	84.1
	113	100.0
เกรดเฉลี่ยสะสมจากโรงเรียนเดิม (GPA)		
1.01 – 2.00	2	1.8
2.01 – 3.00	76	67.3
3.01 – 4.00	35	31.0
	113	100
สถานภาพของผู้ปกครอง		
อยู่ด้วยกัน	101	89.4
หย่าร้าง	6	5.3
อื่นๆ	6	5.3
	113	100

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ของครอบครัว/เดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	54	47.8
10,001 – 20,000 บาท	51	45.1
20,001 – 30,000 บาท	6	5.3
มากกว่า 30,001 บาท	2	1.8
	113	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 84.1 มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 67.3 สถานภาพของผู้ปกครองอยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 89.4 และรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.8

ตอนที่ 2 การศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	3.69	.614	สูง
2. ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ	3.93	.637	สูง
3. ฉันสามารถตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอนตลอดเวลา	3.85	.735	สูง
4. ฉันสามารถตั้งใจเรียนในเวลาเรียนได้	3.98	.641	สูง
5. ฉันสามารถตอบคำถามในชั้นเรียนได้	3.47	.669	ปานกลาง
6. ฉันสามารถพัฒนาตนเองในการเรียน	3.98	.612	สูง
7. ฉันสามารถทำงานที่ยากได้	3.60	.726	ปานกลาง
8. ฉันสามารถทำข้อสอบได้ด้วยตนเอง	4.00	.732	สูง
9. ฉันสามารถวางแผนการทำงานได้	3.85	.671	สูง
10. ฉันสามารถอธิบายบทเรียนให้เพื่อนเข้าใจ	3.58	.610	ปานกลาง
11. ฉันสามารถแก้ปัญหาในการเรียนได้	3.81	.610	สูง
12. ฉันสามารถเอาชนะอุปสรรคในการทำงานได้	3.84	.649	สูง
13. ฉันสามารถยอมรับผลของสิ่งที่ทำได้	4.04	.626	สูง
14. ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ลอกเพื่อน	3.77	.782	สูง
15. ฉันสามารถทำงานที่ทำหายตนเองจนสำเร็จได้	3.81	.666	สูง
16. ฉันสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานได้ ถ้างานออกมาไม่ดี	3.76	.672	สูง
17. ฉันสามารถแก้ไขงานที่ผิดพลาดให้ถูกต้องได้	3.96	.588	สูง
18. ฉันสามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันเวลา	4.04	.646	สูง

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
19. ฉันสามารถยอมรับความผิดพลาดในการกระทำของตนเองได้	4.07	.651	สูง
20. ฉันสามารถเรียนในวิชาที่ยากได้	3.84	1.21	สูง
โดยรวม	3.84	.390	สูง

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองมากที่สุดคือข้อที่ 19 ฉันสามารถยอมรับความผิดพลาดในการกระทำของตนเองได้ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07) รองลงมาคือข้อที่ 13 และ 18 ฉันสามารถยอมรับผลของสิ่งที่ทำได้ และฉันสามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันเวลา (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และ 4.04 ตามลำดับ) และมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเรื่องฉันสามารถทำงานที่ยากได้ ฉันสามารถอธิบายบทเรียนให้เพื่อนเข้าใจ และฉันสามารถตอบคำถามในชั้นเรียนได้อยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 3.58 และ 3.47 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ในการสอบแต่ละครั้ง ฉันจะตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่	4.41	.763	สูง
2. ฉันมักจะพัฒนาตนเองโดยยึดต้นแบบที่เก่ง	3.81	.902	สูง
3. ฉันเชื่อว่าผลการเรียนที่ดี เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ	4.12	.836	สูง
4. ฉันรู้สึกภูมิใจที่มีผลการเรียนที่ดี	4.18	.858	สูง
5. ฉันมุ่งหวังจะเรียนให้จบตามกำหนดเวลา	4.42	.717	สูง
6. ฉันตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่	4.16	.763	สูง
7. ฉันมักจะตั้งความหวังไว้สูง เพื่อเป็นแรงกระตุ้นในการใช้ความพยายามและความสามารถ	4.04	.772	สูง
8. ฉันให้ความสำคัญกับการเรียนมาก	4.04	.737	สูง
9. เมื่อมีเวลาว่าง ฉันจะเฝ้าหาความรู้ โดยการเข้าห้องสมุด อ่านหนังสือ เป็นต้น	3.58	.753	ปานกลาง
10. เมื่อได้รับมอบหมายงานจากอาจารย์ ฉันจะรีบทำให้เสร็จ	3.72	.840	สูง
11. เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน ฉันจะพยายามทำความเข้าใจทันที	3.66	.763	ปานกลาง
12. ฉันมักจะอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าคาบเรียน	3.27	.805	ปานกลาง
13. ฉันรู้สึกมีความสุขเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	3.96	.761	สูง
14. ฉันจะทำทุกอย่างสุดความสามารถ	3.95	.789	สูง
15. ฉันไม่ท้อถอยแม้จะเรียนวิชาที่ยาก	3.93	.863	สูง
16. ฉันจะส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายได้ตรงตามเวลา	4.07	.831	สูง
17. ฉันมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงตนเองให้ผลการเรียนดีขึ้น	4.35	.731	สูง
18. ฉันวางแผนเป้าหมายในการเรียนไว้ชัดเจน	4.13	.688	สูง

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
19. ฉันจะเตรียมตัวอย่างดีในการสอบแต่ละครั้ง	4.12	.765	สูง
20. ก่อนจะส่งงานทุกครั้ง ฉันจะตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อย	3.96	.795	สูง
21. ฉันเชื่อว่าฉันสามารถแก้ปัญหาทางการเรียนได้	3.96	.812	สูง
22. ฉันอยากรู้ อยากเห็นเรื่องวิชาการใหม่ๆ	4.06	.759	สูง
โดยรวม	4.00	.537	สูง

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมอยู่ในระดับสูง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากที่สุดคือข้อที่ 5 ฉันมุ่งหวังจะเรียนให้จบตามกำหนดเวลาในการสอบแต่ละครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42) รองลงมาคือข้อที่ 1 ฉันจะตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41) และมีการรับรู้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เรื่องเมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน ฉันจะพยายามทำความเข้าใจทันที เมื่อมีเวลาว่างฉันจะไฝ่หาความรู้ โดยการเข้าห้องสมุด อ่านหนังสือ เป็นต้น และฉันมักจะอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าคาบเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 3.58 และ 3.27 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ฉันไม่มีสมาธิในการเรียน	2.95	1.04	ปานกลาง
2. ฉันมีเวลาอ่านหนังสือน้อย	2.93	.933	ปานกลาง
3. ฉันแบ่งเวลาเรียนไม่ถูก	2.99	.986	ปานกลาง
4. ฉันไม่มีแรงจูงใจในการเรียน	3.23	1.06	ปานกลาง
5. ฉันเรียนไม่ทันเพื่อน	3.28	1.11	ปานกลาง
6. ฉันมักจะง่วงนอนเวลาเรียน	3.05	.971	ปานกลาง
7. ฉันชอบชวนเพื่อนคุยในเวลาเรียน	3.63	1.12	ปานกลาง
8. ฉันมักจะทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จตามกำหนด	3.61	1.14	ปานกลาง
9. อาจารย์ผู้สอนให้งานมากเกินไป	3.11	1.07	ปานกลาง
10. งานที่ได้รับมอบหมาย ยากเกินความสามารถ	3.30	.934	ปานกลาง
11. ฉันไม่ถนัดทุกรายวิชาที่เรียน	3.53	1.04	ปานกลาง
12. อาจารย์สอนเร็ว ฉันตามเนื้อหาที่เรียนไม่ทัน	3.14	.953	ปานกลาง
13. ฉันไม่เคยทบทวนเนื้อหาที่เรียน	3.43	1.03	ปานกลาง
14. ฉันไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอน เมื่อเกิดความไม่เข้าใจ	3.05	1.12	ปานกลาง
15. ฉันไม่กล้านำเสนอหน้าชั้นเรียน	3.26	1.24	ปานกลาง
โดยรวม	3.23	.768	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มี

การรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมากที่สุดคือข้อที่ 7 ฉันชอบชวนเพื่อนคุยในเวลาเรียน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63) รองลงมาคือข้อที่ 11 ฉันไม่ถนัดทุกรายวิชาที่เรียน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.5 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของ นักศึกษานิติศาสตร์ จำแนกตามเพศ

(n = 113)

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
เพศชาย	18	3.12	.902	ปานกลาง
เพศหญิง	95	3.25	.743	ปานกลาง
โดยรวม	113	3.23	.768	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และพบว่า นักศึกษาหญิงมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25)

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษานิติศาสตร์ จำแนกตามเพศ

(n = 113)

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	t	p-value
เพศชาย	18	3.12	.902	-.688	.493
เพศหญิง	95	3.25	.743		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.7 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของ นักศึกษานิติศาสตร์ จำแนกตามผลการเรียนสะสม (GPA)

(n = 113)

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.01 – 2.00	2	3.07	.754	ปานกลาง
2.01 – 3.00	76	3.15	.748	ปานกลาง
3.01 – 4.00	35	3.42	.799	ปานกลาง
โดยรวม	113	3.23	.768	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีผลการเรียนสะสมแตกต่างกันมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสะสมอยู่ระหว่าง 3.01 – 4.00 มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42)

ตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามผลการเรียนสะสม (GPA)

	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	1.840	2	.920	1.577	.211
ภายในกลุ่ม	64.205	110	.584		
รวม	66.046	112			

(n = 113)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีผลการเรียนสะสมแตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.9 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพของผู้ปกครอง

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.
อยู่ด้วยกัน	101	3.23	.744
หย่าร้าง	6	2.88	.904
อื่นๆ	6	3.66	.973
โดยรวม	113	3.23	.768

(n = 113)

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่สถานภาพของผู้ปกครองแตกต่างกันมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวมนีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และพบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของผู้ปกครองแบบอื่นๆ ได้แก่ พ่อ/แม่เสียชีวิต มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66)

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์
จำแนกตามสถานภาพของผู้ปกครอง

(n = 113)

	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	1.830	2	.915	1.567	.213
ภายในกลุ่ม	64.216	110	.584		
รวม	66.046	112			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีสถานภาพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.11 จำนวน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

(n = 113)

ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.	รายได้
ต่ำกว่า 10,000 บาท	54	3.16	.748	ปานกลาง
10,001 – 20,000 บาท	51	3.25	.803	ปานกลาง
20,001 – 30,000 บาท	6	3.64	.709	ปานกลาง
มากกว่า 30,001 บาท	2	3.63	.047	ปานกลาง
โดยรวม	113	3.23	.768	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกันมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และพบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64)

ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

(n = 113)

	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	1.628	3	.543	.918	.435
ภายในกลุ่ม	64.417	109	.591		
รวม	66.046	112			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่รายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียน
ของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์

(n = 113)

	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	21.290	31	.687	1.243	.218
ภายในกลุ่ม	44.755	81	.553		
รวม	66.046	112			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา
สาขานิติศาสตร์

(n = 113)

	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	28.844	45	.641	1.154	.293
ภายในกลุ่ม	37.201	67	.555		
รวม	66.046	112			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

	เพศ	GPA	สถานภาพ ของ ผู้ปกครอง	รายได้ของ ครอบครัว	การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง	แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์	ปัญหาและ อุปสรรคใน การเรียน
เพศ	1	.160	-.007	-.144	-.186*	.096	.065
GPA	.160	1	.051	-.004	.150	.200*	.164
สถานภาพ ของ ผู้ปกครอง	-.007	.051	1	-.139	-.134	-.195*	.049
รายได้ของ ครอบครัว	-.144	-.004	-.139	1	.061	.015	.138
การรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง	-.186*	.150	-.134	.061	1	.590**	.150
แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์	.096	.200*	-.195*	.015	.590**	1	.099
ปัญหาและ อุปสรรคใน การเรียน	.065	.164	.049	.138	.150	.099	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก็มีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สามารถสรุปและอภิปรายผล ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 160 คน โดยใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 303) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ที่ได้จัดทำตารางระบุจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะสุ่มเมื่อทราบจำนวนประชากร ตั้งแต่ 10 คนไปจนถึง 1 แสนคน ซึ่งเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ว่ามากเพียงพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากร และได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จำนวน 113 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ เกรดเฉลี่ยโรงเรียนเก่า สถานภาพครอบครัว และรายได้ของครอบครัว เป็นข้อคำถามลักษณะตรวจสอบคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยคณะผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามของ วิลาวณิชย์ ดาราฉาย (2554) ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของผู้เรียนว่ามีความสามารถในการเรียน และมั่นใจว่าจะกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้หรือไม่ ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวกทั้งหมด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามของ มยุนา พรหมสิทธิ์ (2550) ศึกษาบริบทของนักศึกษา

ระดับอุดมศึกษาสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวกทั้งหมด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยคณะผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามของ สุวภัทร แก้วกล้า (2554) และปรับให้สอดคล้องกับบริบทของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ เป็นข้อคำถามทางลบทั้งหมด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. คณะผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์ โดยการสุ่มแบบไม่เจาะจง จำนวน 113 คน

2. คณะผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามและมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำมาแปลผลข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS

โดยช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ระหว่าง 1 มกราคม 2560 ถึง 15 มกราคม 2560 รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 113 ชุด

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 84.1 มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 67.3 สถานภาพของผู้ปกครองอยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 89.4 และรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.8

2. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองมากที่สุดคือข้อที่ 19 ฉันสามารถยอมรับความผิดพลาดในการกระทำของตนเองได้ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07) รองลงมาคือข้อที่ 13 และ 18 ฉันสามารถยอมรับผลของสิ่งที่ทำได้ และฉันสามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันเวลา (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และ 4.04 ตามลำดับ) และมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเรื่องฉันสามารถทำงานที่ยากได้ ฉันสามารถอธิบายบทเรียนให้เพื่อนเข้าใจ และฉันสามารถตอบคำถามในชั้นเรียนได้อยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 3.58 และ 3.47 ตามลำดับ)

3. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมอยู่ในระดับสูง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากที่สุดคือข้อที่ 5 ฉันมุ่งหวังจะเรียนให้จบตามกำหนดเวลาในการสอบแต่ละครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42) รองลงมาคือข้อที่ 1 ฉันจะตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41) และมีการรับรู้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เรื่องเมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน ฉันจะพยายามทำความเข้าใจทันที เมื่อมีเวลาว่างฉันจะไฝหาคำความรู้ โดยการเข้าห้องสมุด อ่าน

หนังสือ เป็นต้น และฉันมักจะอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าคาบเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 3.58 และ 3.27 ตามลำดับ)

4. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมากที่สุดคือข้อที่ 7 ฉันชอบชวนเพื่อนคุยในเวลาเรียน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63) รองลงมาคือข้อที่ 11 ฉันไม่ถนัดทุกรายวิชาที่เรียน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53)

5. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และพบว่า นักศึกษาหญิงมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25)

6. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนไม่แตกต่างกัน

7. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีผลการเรียนสะสมแตกต่างกันมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสะสมอยู่ระหว่าง 3.01 – 4.00 มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42)

8. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีผลการเรียนสะสมแตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนไม่แตกต่างกัน

9. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่สถานภาพของผู้ปกครองแตกต่างกันมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และพบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของผู้ปกครองแบบอื่นๆ ได้แก่ พ่อ/แม่เสียชีวิต มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66)

10. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่สถานภาพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนไม่แตกต่างกัน

11. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกันมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และพบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64)

12. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่รายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนไม่แตกต่างกัน

13. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนไม่แตกต่างกัน

14. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนไม่แตกต่างกัน

15. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84) อาจเนื่องมาจาก หลักสูตรนิติศาสตร์ เป็นหลักสูตรวิชาชีพที่ต้องมีความรู้ ความสามารถ และเนื้อหาวิชาส่วนใหญ่เป็นวิชาท่องจำ ดังนั้น นักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตร์จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะพื้นฐานที่ดีมาก่อน มีความสามารถในการจำ การคิดวิเคราะห์ และสามารถรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในเรื่องการยอมรับความผิดพลาดในการกระทำของตนเอง ได้มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07) ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ส่งผลให้การเรียนประสบความสำเร็จ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขตนเองต่อไป รองลงมาคือ ฉันสามารถยอมรับผลของสิ่งที่ทำได้ และ ฉันสามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันเวลา (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และ 4.04 ตามลำดับ) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษา หลักสูตรนิติศาสตร์มีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง จึงมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง

อย่างไรก็ตามพบว่า นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มีการรับรู้ความสามารถในการทำงานที่ยาก การอธิบายบทเรียนให้เพื่อน และการตอบคำถามหน้าชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 3.58 และ 3.47 ตามลำดับ) อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถทำงานที่ยาก ได้ และการอธิบายบทเรียนให้เพื่อนเข้าใจเป็นสิ่งที่ยาก เพราะตนเองก็อาจจะยังไม่เข้าใจเนื้อหาอื่นๆ อย่างลึกซึ้ง จึงไม่กล้าที่จะอธิบายให้เพื่อนได้เข้าใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาในการแสดงออกหรือการตอบคำถามหน้าชั้นเรียน

2. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมอยู่ในระดับสูง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) อาจเนื่องมาจาก เนื้อหาในหลักสูตรนิติศาสตร์ ที่จัดทำขึ้นนั้นจะต้องได้มาตรฐานตามหลักวิชาชีพกำหนด เนื้อหาในทุกรายวิชาจึงมีการกำหนดมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ในระดับสูง ดังนั้น นักศึกษาทุกคนที่ผ่านการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในสาขา นิติศาสตร์จึงมีความรู้สึภาคภูมิใจ และเกิดเป็นแรงกระตุ้นภายในบุคคลในการจูงใจในการเรียน เกิดเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้วยการแสดงออกในด้านความตั้งใจ การพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ การวางแผนเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนในการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม และทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีความพยายามและปรับปรุงตนเอง แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในเรื่องความมุ่งมั่นจะเรียนให้จบตามกำหนดเวลาอยู่ในระดับสูงที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42) อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาทุกคนอยากจบตามเกณฑ์พร้อมเพื่อน และเป็นความคาดหวังจากครอบครัวที่จะเห็นความสำเร็จของบุตรหลาน รองลงมาคือ ในการสอบแต่ละครั้ง จะตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่ และจะมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงตนเองให้ผลการเรียนดีขึ้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และ 4.35 ตามลำดับ) อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาตระหนักในผลการสอบ ซึ่งมีผลต่อการสมัครงานต่อไป ดังนั้นจึงพยายามทำข้อสอบอย่างเต็มที่ในทุกครั้งที่มีการสอบและจะพยายามปรับปรุงพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้ผลการเรียนตกต่ำลง

แต่อย่างไรก็ตามพบว่า นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มีการเตรียมตัวอ่านหนังสือก่อนเข้าคาบเรียน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27) อาจเนื่องมาจาก นักศึกษามีเรียนหลายวิชา และมีงานแต่ละรายวิชามาก ดังนั้นการแบ่งเวลาเพื่อเตรียมตัวเข้าเรียนในรายวิชาต่อไปจึงทำได้ยาก และอาจเป็นลักษณะนิสัย

พื้นฐานส่วนตัวของนักศึกษา ที่มีค่านิยมการอ่านและการค้นคว้าไม่มากนัก และนักศึกษามีการใช้เวลาว่างในการเข้าห้องสมุด หรืออ่านหนังสือ อยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58) อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมของทางคณะและมหาวิทยาลัยที่มีจำนวนมาก นักศึกษาอาจต้องใช้เวลาว่างกับการเข้าร่วมกิจกรรม จึงไม่สามารถเข้าห้องสมุดได้อย่างเต็มที่ และเมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน นักศึกษาจะพยายามทำความเข้าใจทันที อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาขาดความกล้าแสดงออก และความเชื่อมั่นในตนเอง ดังนั้นจึงทำให้เมื่อเกิดข้อสงสัยในระหว่างการเรียนการสอน จึงไม่กล้าถาม

3. นักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่เข้าสอบเข้าศึกษาในสาขานิติศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะเนื้อหาของวิชาในหลักสูตรตั้งแต่ต้นแล้วว่าต้องเรียนเกี่ยวกับอะไร ต้องเตรียมตัวอย่างไร เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถจัดการตนเอง และเตรียมความพร้อมของตนเองก่อนการเข้าเรียนในสาขานี้ ทำให้เมื่อเข้าศึกษาจึงมีการรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนมากที่สุด ในเรื่องการคุยกันในเวลาเรียนกับเพื่อน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63) อาจเนื่องมาจากธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งชอบคุยหรือมีเรื่องสนทนากับเพื่อน หรือเพื่อนอาจจะชวนคุยในเวลาเรียน ส่งผลให้ไม่เข้าใจเนื้อหาที่อาจารย์ผู้สอนกำลังสอน ไม่สามารถประติดประต่อเนื้อหาได้ และไม่กล้าที่จะถามผู้สอน รองลงมาคือ การไม่สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามกำหนด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61) อาจเนื่องมาจาก ภาระงานและกิจกรรมที่มาก ทำให้มีเวลาไม่เพียงพอในการจัดการงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ อีกทั้งลักษณะนิสัยส่วนตัวของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกัน บางคนมีความขยันและกระตือรือร้น แต่บางคนถ้าไม่ถึงกำหนดส่งก็ไม่กระตือรือร้นทำงานที่ได้รับมอบหมาย ส่งผลให้เมื่อถึงกำหนดส่งจึงส่งงานที่ไม่มีคุณภาพ หรือไม่มีการส่ง

4. ลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาตระหนักถึงความสำเร็จในการศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตร์มากกว่าการตระหนักถึงภูมิหลังของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแก้ไขได้ แต่ใช้การยอมรับเพื่อก้าวผ่านความแตกต่าง ความขัดสน ความคับข้องใจต่างๆ และมุ่งมั่นเพื่อศึกษาและเล่าเรียนในหลักสูตรนิติศาสตร์อย่างเต็มที่ จึงส่งผลให้ลักษณะส่วนบุคคลไม่ส่งผลต่อการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์

5. ลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคในการเรียน อาจเนื่องมาจาก มีปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์ มากกว่านี้ ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอน การจัดกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับระดับสติปัญญาของผู้เรียน การปรับตัวต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ต่างไปจากการเรียนระดับมัธยมศึกษาการไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง และอาจารย์มีความห่างเหิน ไม่มีผู้แนะนำการเรียนและการปรับตัว และสิ่งแวดล้อมในการเรียน เช่น ห้องเรียนรวม สภาพอากาศไม่ถ่ายเท เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิจัยของ จันทรา อ้อยเอ็ง (2558: 209) ที่กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของผู้เรียนว่าเกี่ยวกับกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษา การปรับตัวจากการเรียนการสอนที่ต่างจากเดิม นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ไม่มีความกระตือรือร้น และการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์

6. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

การสัมภาษณ์ประธานหลักสูตรนิติศาสตร์ กล่าวว่า หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งเป็นหลักสูตรวิชาชีพนั้น มีอุปสรรคในการเชิญอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายจากส่วนกลางมาบรรยายให้ความรู้แก่นักศึกษา เนื่องจากสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ และความไม่สะดวกในการเดินทาง ทำให้หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิตต้องเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายในพื้นที่มาบรรยายให้ความรู้เป็นการทดแทน นอกจากนี้เนื่องจากจำนวนนักศึกษาของหลักสูตรนิติศาสตร์มีจำนวนมาก พบว่า อาคารสถานที่เรียนตลอดจนสถานที่จัดกิจกรรมของนักศึกษามีข้อจำกัด เพราะต้องใช้ร่วมกันกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำหรับในการจัดการเรียนการสอนนั้น พบว่า นักศึกษาบางส่วนยังมีปัญหาในการใช้ภาษาไทย ซึ่งทักษะการใช้ภาษาไทยถือเป็นความจำเป็นในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนนักศึกษาบางส่วนยังมีปัญหาการปรับตัวในการเรียนรายวิชาหลักสูตรนิติศาสตร์ ซึ่งต้องเรียนรู้ข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมาย อันเป็นตรรกะที่ผู้ศึกษากฎหมายจำเป็นต้องใช้ในการเรียนหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต

การสัมภาษณ์ตัวแทนอาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์ กล่าวว่า นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิตยังมีปัญหาในด้านการปรับตัว โดยยังไม่เข้าใจวิธีการเรียนในระบบเลคเชอร์ (Lecture) ส่วนใหญ่ยังชอบวิธีการบอกจุด และยังมีปัญหาในการท่องจำข้อกฎหมาย และการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง อีกทั้งนักศึกษาบางส่วนมีปัญหากการเข้าชั้นเรียน

การสัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์ โดยสรุป กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนบางท่านไม่สอนตามเนื้อหาวิชา เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ประกอบกับมีวันหยุดตรงกับวันเรียน และสภาพห้องเรียนที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ กล่าวคือ เรียนห้องเรียนรวม และอยากให้มีการทบทวนเนื้อหาจากอาจารย์ประจำหลักสูตรและรุ่นพี่เพิ่มเติม เพราะไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาในคาบเรียนได้ครบถ้วน นอกจากนี้ พื้นฐานความรู้ของตนเองและเพื่อนก็มีไม่เพียงพอต่อการปรึกษาพูดคุยในเนื้อหาวิชา

จากข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนที่เห็นได้ชัดคือ การปรับตัวในการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเน้นการเรียนแบบเลคเชอร์ (Lecture) อีกทั้งนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาอย่างเพียงพอ อาจเนื่องมาจาก การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาทางกฎหมายนั้น เป็นเรื่องที่ยาก จึงต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก และการให้คำปรึกษาหรือการทบทวนเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการบริหาร การใส่ใจในรายละเอียด และการติดตามผลการเรียน และความประพฤติของผู้เรียนในสาขา การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ภายในหลักสูตรเพื่อให้เกิดความเหนียวแน่นและเป็นกันเองอย่างมีขอบเขตของนักศึกษาและอาจารย์ภายในหลักสูตร เพื่อการลดช่องว่างของความไม่กล้าแสดงออกหรือการซักถามในชั้นเรียน ซึ่งหากผู้บริหารและภาคการบริหารใส่ใจรายละเอียดส่วนนี้ก็จะช่วยให้ปัญหาในการเรียนของนักศึกษาลดลงได้

2. ด้านผู้สอน การปรับเปลี่ยนและคิดหากลยุทธ์การสอนเพื่อให้นักศึกษาเรียนอย่างสนุก และเข้าใจโดยง่าย เนื่องจากรายวิชาส่วนใหญ่เป็นวิชาที่ยาก ต้องใช้การท่องจำและการเข้าใจ จัดกิจกรรมการทบทวนเพื่อน โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาและคอยกำกับดูแล

3. ด้านการเรียนการสอน ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนควรเพิ่มการให้นักศึกษามีส่วนร่วมให้มากที่สุด เพื่อเสริมทักษะที่จำเป็นให้กับนักศึกษา เช่น การวิเคราะห์และนำเสนองานหน้าชั้นเรียนอย่างมี

อาชีพ การใช้เทคนิคการสอนและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย การเลือกใช้สื่อที่เห็นภาพ จะช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเอง และรู้สึกสนุกกับการเรียนในทุกรายวิชามากยิ่งขึ้น

4. ด้านผู้เรียน เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคนมีความแตกต่างกัน มีภูมิหลังและลักษณะนิสัยที่ต่างกันไป แต่พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีและมีพฤติกรรมเรียบร้อย จะมาเรียนสม่ำเสมอ และมีสมุดเพื่อจดบันทึกสิ่งที่ผู้สอนบรรยาย และจะมีความพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งมีความกระตือรือร้น ซึ่งเป็นนิสัยของการเรียนที่ดี ดังนั้น การลดปัญหาและอุปสรรคในการเรียน ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีนิสัยการเรียนไม่ดี ดูตัวอย่างเพื่อนที่มีคุณลักษณะที่ดีเพื่อเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตน และชี้ให้เห็นถึงผลกระทบและการสัมฤทธิ์ผลของการมีนิสัยการเรียนที่ดี

5. ด้านสิ่งแวดล้อม การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ดังนั้น การจัดห้องเรียนที่มีความเหมาะสมทั้งขนาด แสง การถ่ายเทอากาศ และจำนวนผู้เรียนที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียน และลดปัญหาและอุปสรรคทางการเรียนที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างหรือเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา ในการทราบว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในแต่ละกลุ่มตัวอย่างนั้นมีลักษณะเหมือนหรือต่างกันอย่างไร อันจะก่อให้เกิดแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ควรศึกษาให้ครบถ้วนตัวแปรปัจจัยที่อาจจะส่งผลต่อการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา กล่าวคือ ศึกษาให้ครอบคลุมบริบทของสิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรค และยังได้ทราบถึงแนวทางในการจัดการ ส่งเสริมที่ถูกต้องเหมาะสม

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กฤษฎา สารทอง. (2557). การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะข้อมูลทั่วไป การเห็นคุณค่าในตัวเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในนักศึกษาสายอาชีพ และนักเรียนสายสามัญ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรณีการ์ พินศิริกุล. (2541). การสำรวจปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียน โรงเรียนสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิระพรรณ คณาสวัสดิ์. (2546). ผลของการใช้สัญญาการเรียนในระบบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาตรีที่มีระดับความรู้ก่อนเรียนต่างกันในการเรียนวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสัตตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์ อ้อยเอ็ง. (2558). ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง, วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร ฉบับพิเศษ (หน้า 206 – 212), การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 5.
- ณัชชามน แสงสุข. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง บุคลิกภาพ พฤติกรรมการจัดการและความสำเร็จในอาชีพของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เดือนเพ็ญ กลกิจ. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเสริมสร้างพลังอำนาจด้านจิตใจ กับพฤติกรรมความเป็นวิชาชีพ ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ประภัสสร วงษ์ศรี. (2541). การรับรู้ทัศนคติ ความภาคภูมิใจในตัวเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาวัลย์ ดาราฉาย. (2554). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 – 3. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุพรรณณี คำนันท์. (2552). ผลของการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบค้นพบด้วยวิธีอุปนัยและนิรนัยที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวภัทร แก้วกล้า. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทัย ออกมา. (2542). ปัญหาการเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Bandura, A. (1977). **Social Learning Theory**. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- _____. (1986). Albert Bandura and Self-Efficacy. **Self-Efficacy**. (Online): www.emory.edu/EDUCATION/mfp/efficacy.html, September 10, 2016.
- Krejcie, R. V. and D. W. Morgan. 1970. "Determining sample size for research activities." **Educational and Psychological Measurement** 30: 607-610. อ้างใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง ให้นักศึกษากรอกข้อมูลในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

เพศ ชาย หญิง

ผลการเรียนสะสมของโรงเรียนเก่า (GPA) _____

สถานภาพของผู้ปกครอง

อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง อื่นๆ _____

รายได้ของครอบครัว

ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท
 20,001 – 30,000 บาท มากกว่า 30,001 บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในตนเอง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด โดย

มั่นใจมากที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีการรับรู้มากที่สุด
มั่นใจมาก	หมายถึง	นักศึกษามีการรับรู้มาก
มั่นใจปานกลาง	หมายถึง	นักศึกษามีการรับรู้ปานกลาง
มั่นใจน้อย	หมายถึง	นักศึกษามีการรับรู้น้อย
มั่นใจน้อยที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีการรับรู้น้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความมั่นใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง					
2	ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ					
3	ฉันสามารถตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอนตลอดเวลา					
4	ฉันสามารถตั้งใจเรียนในเวลาเรียนได้					
5	ฉันสามารถตอบคำถามในชั้นเรียนได้					
6	ฉันสามารถพัฒนาตนเองในการเรียน					
7	ฉันสามารถทำงานที่ยากได้					
8	ฉันสามารถทำข้อสอบได้ด้วยตนเอง					
9	ฉันสามารถวางแผนการทำงานได้					
10	ฉันสามารถอธิบายบทเรียนให้เพื่อนเข้าใจ					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความมั่นใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	ฉันสามารถแก้ปัญหาในการเรียนได้					
12	ฉันสามารถเอาชนะอุปสรรคในการทำงานได้					
13	ฉันสามารถยอมรับผลของสิ่งที่ทำได้					
14	ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ลอกเพื่อน					
15	ฉันสามารถทำงานที่ท้าทายตนเองจนสำเร็จได้					
16	ฉันสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานได้ถ้างานออกมาไม่ดี					
17	ฉันสามารถแก้ไขงานที่ผิดพลาดให้ถูกต้องได้					
18	ฉันสามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันเวลา					
19	ฉันสามารถยอมรับความผิดพลาดในการกระทำของตนเองได้					
20	ฉันสามารถเรียนในวิชาที่ยากได้					

ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด โดย

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษา
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษาบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ในการสอบแต่ละครั้ง ฉันจะตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่					
2	ฉันมักจะพัฒนาตนเองโดยยึดต้นแบบที่เก่ง					
3	ฉันเชื่อว่าผลการเรียนที่ดี เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ					
4	ฉันรู้สึกภูมิใจที่มีผลการเรียนที่ดี					
5	ฉันมุ่งหวังจะเรียนให้จบตามกำหนดเวลา					
6	ฉันตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่					
7	ฉันมักจะตั้งความหวังไว้สูง เพื่อเป็นแรงกระตุ้นในการใช้ความพยายามและความสามารถ					
8	ฉันให้ความสำคัญกับการเรียนมาก					
9	เมื่อมีเวลาว่าง ฉันจะไฝหาคำความรู้ โดยการเข้าห้องสมุด อ่านหนังสือ เป็นต้น					
10	เมื่อได้รับมอบหมายงานจากอาจารย์ ฉันจะรีบทำให้เสร็จ					
11	เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน ฉันจะพยายามทำความเข้าใจทันที					
12	ฉันมักจะอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าคาบเรียน					
13	ฉันรู้สึกมีความสุขเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ					
14	ฉันจะทำทุกอย่างสุดความสามารถ					
15	ฉันไม่ท้อถึงแม้จะเรียนวิชาที่ยาก					
16	ฉันจะส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายได้ตรงตามเวลา					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
17	ฉันมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงตนเองให้ผลการเรียนดีขึ้น					
18	ฉันวางแผนเป้าหมายในการเรียนไว้ชัดเจน					
19	ฉันจะเตรียมตัวอย่างดีในการสอบแต่ละครั้ง					
20	ก่อนจะส่งงานทุกครั้ง ฉันจะตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยก่อน					
21	ฉันเชื่อว่าฉันสามารถแก้ปัญหาทางการเรียนได้					
22	ฉันอยากรู้ อยากเห็นเรื่องวิชาการใหม่ๆ					

ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด โดย

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษา
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษาบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงกับนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ฉันไม่มีสมาธิในการเรียน					
2	ฉันมีเวลาอ่านหนังสือน้อย					
3	ฉันแบ่งเวลาเรียนไม่ถูก					
4	ฉันไม่มีแรงจูงใจในการเรียน					
5	ฉันเรียนไม่ทันเพื่อน					
6	ฉันมักจะง่วงนอนเวลาเรียน					
7	ฉันชอบชวนเพื่อนคุยในเวลาเรียน					
8	ฉันมักจะทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จตามกำหนด					
9	อาจารย์ผู้สอนให้งานมากเกินไป					
10	งานที่ได้รับมอบหมาย ยากเกินความสามารถ					
11	ฉันไม่ถนัดทุกรายวิชาที่เรียน					
12	อาจารย์สอนเร็ว ฉันตามเนื้อหาที่เรียนไม่ทัน					
13	ฉันไม่เคยทบทวนเนื้อหาที่เรียน					
14	ฉันไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอน เมื่อเกิดความไม่เข้าใจ					
15	ฉันไม่กล้านำเสนอหน้าชั้นเรียน					

ข้อเสนอแนะ

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข.

การหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC)

การหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC)

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ แบบสอบถามความสอดคล้องระหว่างชีวิตและการทำงาน

ข้อคำถาม	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
การรับรู้ความสามารถของตนเอง					
1. ฉันสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
2. ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ	1	0	1	.66	ใช้ได้
3. ฉันสามารถตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอนตลอดเวลา	1	1	0	.66	ใช้ได้
4. ฉันสามารถตั้งใจเรียนในเวลาเรียนได้	0	1	1	.66	ใช้ได้
5. ฉันสามารถตอบคำถามในชั้นเรียนได้	1	1	1	1	ใช้ได้
6. ฉันสามารถพัฒนาตนเองในการเรียน	1	0	1	.66	ใช้ได้
7. ฉันสามารถทำงานที่ยากได้	1	1	0	.66	ใช้ได้
8. ฉันสามารถทำข้อสอบได้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	ใช้ได้
9. ฉันสามารถวางแผนการทำงานได้	0	1	1	.66	ใช้ได้
10. ฉันสามารถอธิบายบทเรียนให้เพื่อนเข้าใจ	1	1	1	1	ใช้ได้
11. ฉันสามารถแก้ปัญหาในการเรียนได้	0	1	1	.66	ใช้ได้
12. ฉันสามารถเอาชนะอุปสรรคในการทำงานได้	1	1	0	.66	ใช้ได้
13. ฉันสามารถยอมรับผลของสิ่งที่ทำได้	0	1	1	.66	ใช้ได้
14. ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ลอกเพื่อน	1	1	0	.66	ใช้ได้
15. ฉันสามารถทำงานที่ทำหายตนเองจนสำเร็จได้	1	1	1	1	ใช้ได้
16. ฉันสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานได้ ถ้างานออกมาไม่ดี	0	1	1	.66	ใช้ได้
17. ฉันสามารถแก้ไขงานที่ผิดพลาดให้ถูกต้องได้	1	0	1	.66	ใช้ได้
18. ฉันสามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันเวลา	1	1	1	1	ใช้ได้
19. ฉันสามารถยอมรับความผิดพลาดในการกระทำของตนเองได้	1	1	1	1	ใช้ได้
20. ฉันสามารถเรียนในวิชาที่ยากได้	1	0	1	.66	ใช้ได้
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์					
1. ในการสอบแต่ละครั้ง ฉันจะตั้งใจทำข้อสอบอย่างเต็มที่	1	0	1	.66	ใช้ได้
2. ฉันมักจะพัฒนาตนเองโดยยึดต้นแบบที่เก่ง	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ฉันเชื่อว่าผลการเรียนที่ดี เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ	1	1	1	1	ใช้ได้
4. ฉันรู้สึกภูมิใจที่มีผลการเรียนที่ดี	1	1	1	1	ใช้ได้
5. ฉันมุ่งหวังจะเรียนให้จบตามกำหนดเวลา	0	1	1	.66	ใช้ได้
6. ฉันตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่	1	1	1	1	ใช้ได้
7. ฉันมักจะตั้งความหวังไว้สูง เพื่อเป็นแรงกระตุ้นในการใช้ความพยายามและความสามารถ	1	1	0	.66	ใช้ได้
8. ฉันให้ความสำคัญกับการเรียนมาก	0	1	1	.66	ใช้ได้
9. เมื่อมีเวลาว่าง ฉันจะเฝ้าหาความรู้ โดยการเข้าห้องสมุดอ่านหนังสือ เป็นต้น	1	1	1	1	ใช้ได้
10. เมื่อได้รับมอบหมายงานจากอาจารย์ ฉันจะรีบทำให้เสร็จ	1	0	1	.66	ใช้ได้

ข้อคำถาม	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
11. เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน ฉันจะพยายามทำความเข้าใจทันที	1	1	0	.66	ใช้ได้
12. ฉันมักจะอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าคาบเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
13. ฉันรู้สึกมีความสุขเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	0	1	1	.66	ใช้ได้
14. ฉันจะทำทุกอย่างสุดความสามารถ	1	1	1	1	ใช้ได้
15. ฉันไม่ท้อถึงแม้จะเรียนวิชาที่ยาก	0	1	1	.66	ใช้ได้
16. ฉันจะส่งงานตามที่อาจารย์มอบหมายได้ตรงตามเวลา	1	1	0	.66	ใช้ได้
17. ฉันมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงตนเองให้ผลการเรียนดีขึ้น	0	1	1	.66	ใช้ได้
18. ฉันวางแผนเป้าหมายในการเรียนไว้ชัดเจน	1	1	1	1	ใช้ได้
19. ฉันจะเตรียมตัวอย่างดีในการสอบแต่ละครั้ง	1	1	1	1	ใช้ได้
20. ก่อนจะส่งงานทุกครั้ง ฉันจะตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยก่อน	0	1	1	.66	ใช้ได้
21. ฉันเชื่อว่าฉันสามารถแก้ปัญหาทางการเรียนได้	1	1	1	1	ใช้ได้
22. ฉันอยากรู้อยากเห็นเรื่องวิชาการใหม่ๆ	1	1	1	1	ใช้ได้
ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน					
1. ฉันไม่มีสมาธิในการเรียน	1	0	1	.66	ใช้ได้
2. ฉันมีเวลาอ่านหนังสือน้อย	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ฉันแบ่งเวลาเรียนไม่ถูก	1	1	1	1	ใช้ได้
4. ฉันไม่มีแรงจูงใจในการเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
5. ฉันเรียนไม่ทันเพื่อน	0	1	1	.66	ใช้ได้
6. ฉันมักจะง่วงนอนเวลาเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
7. ฉันชอบชวนเพื่อนคุยในเวลาเรียน	0	1	1	.66	ใช้ได้
8. ฉันมักจะทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จตามกำหนด	1	1	1	1	ใช้ได้
9. อาจารย์ผู้สอนให้งานมากเกินไป	1	1	1	1	ใช้ได้
10. งานที่ได้รับมอบหมาย ยากเกินความสามารถ	1	1	1	1	ใช้ได้
11. ฉันไม่ถนัดทุกรายวิชาที่เรียน	0	1	1	.66	ใช้ได้
12. อาจารย์สอนเร็ว ฉันตามเนื้อหาที่เรียนไม่ทัน	1	1	1	1	ใช้ได้
13. ฉันไม่เคยทบทวนเนื้อหาที่เรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
14. ฉันไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอน เมื่อเกิดความไม่เข้าใจ	1	1	1	1	ใช้ได้
15. ฉันไม่กล้านำเสนอหน้าชั้นเรียน	1	1	0	.66	ใช้ได้

ดังนั้นค่า IOC ของแบบสอบถามทั้งหมดนี้อยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00

คณะผู้วิจัย คนที่ 1

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย : นายฐานนท์ มณีนิล
ภาษาอังกฤษ : Mr.Thanon Maneenil
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
3-9599-00113-68-0
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 085-080-5557 E-mail
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ประกาศนียบัตรวิชาว่าความแห่งสหภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายมหาชน
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

คณะผู้วิจัย คนที่ 2

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย : นายคณศ รัตนะวิไล
ภาษาอังกฤษ : Mr.Khanate Rattanavilai
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
3-9599-00334-68-6
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 086-310-8688 E-mail khanate.r@yru.ac.th
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายอาญา
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

คณะผู้วิจัย คนที่ 3

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย : นายวานิช ทองเกต
ภาษาอังกฤษ : Mr.Wanich Thongkate
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
3-8402-00548-79-1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 089-692-0230 E-mail wanich_0625@hotmail.com
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางกฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประกาศนียบัตรวิชาว่าความแห่งสหภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายมหาชน
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

คณะผู้วิจัย คนที่ 4

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย : นางสาวชลธิชา สุรัตน์สัญญา
ภาษาอังกฤษ : Miss Chonthicha Surattanasanya
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
3-5011-00278-03-6
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 094-583-0679 E-mail chonthicha.a@yru.ac.th
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยตาปี
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายมหาชน
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

คณะผู้วิจัย คนที่ 5

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย : นายพล บุษชะ
ภาษาอังกฤษ : Mr.Phol Bussa
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
3-1014-00903-85-1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์พิเศษหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 081-855-3963 E-mail goodlawyerman@hotmail.com
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
ประกาศนียบัตรวิชาว่าความแห่งสภาทนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายแพ่ง
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

คณะผู้วิจัย คนที่ 6

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย : นายสิริพัฒน์ รันดาเว
ภาษาอังกฤษ : Mr.Siripat Rundaway
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
1-9599-00161-75-1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์พิเศษหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 081-698-8121 E-mail siripat.ru@yru.ac.th
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
นิติศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายเพื่อวิชาชีพทางกฎหมาย
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย